

2024/920

22.3.2024

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2024/920 AL COMISIEI

din 13 decembrie 2023

de completare a Regulamentului (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează factorii declanșatori legați de performanță și criteriile de calibrare a acestor factori declanșatori

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 26c alineatul (5) al șaselea paragraf,

întrucât:

- (1) În scopul aplicării factorilor declanșatori cu caracter retrospectiv menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/2402, este necesar să se precizeze punctul de plecare de la care se măsoară fie creșterea cuantumului cumulat al expunerilor aflate în stare de nerambursare, fie creșterea pierderilor cumulate. Ca regulă generală, data încheierii tranzacției ar trebui considerată drept punct de plecare pentru măsurare. Cu toate acestea, pot exista cazuri în care data de încheiere a tranzacției nu poate fi utilizată ca punct de plecare pentru măsurare, inclusiv în cazul în care tranzacția presupune o perioadă de reconstituire sau o perioadă predefinită în care este constituit portofoliul securitizat, după data de încheiere. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme specifice pentru aceste cazuri.
- (2) Punctul de detașare (D) al unei tranșe determină momentul în care principalul tranșei respective este complet erodat ca urmare a pierderilor din portofoliul-suport. În consecință, atunci când tranșa protejată începe să suporte pierderi, punctul de detașare scade în mod corespunzător. Pentru a se evita ca tranșele care oferă îmbunătățirea calității creditului să fi fost deja amortizate atunci când apar pierderi semnificative la sfârșitul tranzacției, factorul declanșator suplimentar cu caracter retrospectiv menționat la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2402 ar trebui să fie corelat de o reducere a punctului de detașare al tranșei protejate cu cel mai înalt rang, astfel încât să se garanteze îmbunătățirea calității creditului oferită de tranșa protejată cu cel mai înalt rang în raport cu tranșele de rang mai înalt păstrate de inițiator pe întreaga durată de viață a tranzacției. Din același motiv, factorul declanșator cu caracter prospectiv menționat la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/2402 ar trebui să apară atunci când performanța preconizată a portofoliului de expuneri-suport se reduce ca urmare a creșterii, în timp, a riscului de concentrare din securitizare sau, în cazul tranzacțiilor în care riscul de concentrare este mai puțin pronunțat, ca urmare a deteriorării, în timp, a calității medii a creditului respectivului portofoliu de expuneri-suport.
- (3) Un portofoliu foarte concentrat de expuneri-suport crește riscul de pierderi majore în securitizare. Dat fiind că riscul de concentrare este mai pronunțat în portofoliile de expuneri-suport cu un nivel scăzut de granularitate, este necesar să se stabilească un prag de granularitate minimă pentru portofoliul de expuneri-suport, măsurat pe baza numărului efectiv de expuneri din portofoliu. În cazul în care riscul de concentrare este mai puțin pronunțat, factorul declanșator cu caracter prospectiv ar trebui să fie condiționat de calitatea medie a creditului portofoliului-suport. Pentru a stabili acest factor declanșator, calitatea creditului portofoliului-suport ar trebui măsurată de la inițierea securitizării.

⁽¹⁾ JO L 347, 28.12.2017, p. 35.

- (4) Întrucât nu este posibil să se prevadă o calibrare universală care să poată fi aplicată tuturor tranzacțiilor, având în vedere varietatea tipurilor de portofolii-suport și de structuri ale securizărilor înscrise în bilanț, este necesar să se prevadă criterii pentru stabilirea nivelurilor factorilor declanșatori legați de performanță menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402. Pentru a garanta că nu există niciun risc semnificativ ca tranșele care oferă o îmbunătățire a calității creditului să fi fost amortizate într-o asemenea măsură încât să nu asigure suficientă protecție pentru a absorbi pierderile semnificative care apar la sfârșitul tranzacției, criteriile respective ar trebui stabilite cu prudență. În acest scop, părțile la securizare ar trebui să testeze eficacitatea factorilor declanșatori cu caracter retrospectiv într-un scenariu de distribuție a pierderilor cu concentrarea pierderilor la sfârșitul perioadei, luând în considerare pierderile preconizate pe întreaga perioadă de maturitate a tranzacției la data încheierii acesteia.
- (5) Pentru a nu interfera cu contractele existente încheiate înainte de specificarea factorilor declanșatori obligatorii legați de performanță și a criteriilor de calibrare a acestora, este necesar să se prevadă un regim tranzitoriu pentru securizările STS înscrise în bilanț care sunt în curs.
- (6) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.
- (7) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat eventualele costuri și beneficii aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „tranșa protejată cu cel mai înalt rang” a unei securizări înseamnă tranșa cel mai puțin subordonată din punctul de vedere al distribuției pierderilor care beneficiază de o protecție eligibilă a creditului în temeiul contractului de protecție a creditului;
2. „bandă de risc de credit” înseamnă un segment al portofoliului-suport căruia îi sunt atribuite expunerile din portofoliul respectiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) și care implică un grad de risc de credit măsurat pe baza unor criterii legate de riscul de credit, fiecare segment mutual exclusiv implicând un risc de credit mai mare sau mai mic decât cel al altui segment;
3. „scenariu de distribuție a pierderilor cu concentrarea pierderilor la sfârșitul perioadei” înseamnă un scenariu în care două treimi din quantumul absolut al pierderilor preconizate să apară pe durata întregii perioade de maturitate a tranzacției la data încheierii acesteia au loc în ultima a treia parte a perioadei de maturitate preconizate.

Articolul 2

Specificarea quantumului restant al portofoliului-suport pentru factorii declanșatori cu caracter retrospectiv menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/2402

- (1) Cu excepția cazurilor menționate la alineatele (2) și (3), în scopul aplicării factorilor declanșatori cu caracter retrospectiv menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/2402, quantumul restant al portofoliului-suport este quantumul restant la data încheierii tranzacției.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) În cazul în care securitizarea presupune o perioadă de reconstituire, cuantumul restant al portofoliului-suport este cuantumul cel mai mic dintre următoarele:

(a) cuantumul restant la data încheierii tranzacției;

(b) cuantumul restant la sfârșitul perioadei de reconstituire.

(3) În cazul în care securitizarea presupune o perioadă predefinită în cursul căreia este constituit portofoliul de expuneri securitizate și care începe la data încheierii tranzacției și în cazul în care contractul de protecție a creditului se aplică de la data încheierii tranzacției, cuantumul restant al portofoliului-suport este următorul:

(a) în cursul perioadei de constituire predefinite, cuantumul restant este cuantumul maxim al expunerilor securitizate permise în contractul de protecție a creditului la sfârșitul respectivei perioade predefinite;

(b) după încheierea perioadei de constituire predefinite, cuantumul restant este cuantumul restant la sfârșitul respectivei perioade predefinite.

(4) În sensul alineatelor (1)-(3), părțile la contractul de protecție a creditului calculează creșterea cuantumului cumulat al expunerilor aflate în stare de nerambursare sau creșterea pierderilor cumulate de la data încheierii tranzacției.

Articolul 3

Specificarea aplicării factorului declanșator suplimentar cu caracter retrospectiv menționat la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2402

(1) Părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc un prag pentru procentul de reducere a punctului de detașare al tranșei protejate cu cel mai înalt rang, calculat în conformitate cu articolul 256 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*), de la nivelul acestuia la data încheierii tranzacției sau, în cazul în care securitizarea presupune o perioadă predefinită în cursul căreia este constituit portofoliul de expuneri securitizate, la sfârșitul respectivei perioade de constituire predefinite.

(2) Factorul declanșator suplimentar retroactiv menționat la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2402 apare în orice moment după data încheierii tranzacției atunci când reducerea punctului de detașare depășește pragul stabilit în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 4

Specificarea aplicării factorului declanșator cu caracter prospectiv menționat la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/2402

(1) Factorul declanșator cu caracter prospectiv se determină în conformitate cu alineatul (2) sau cu alineatul (4) de la prezentul articol, în funcție de numărul efectiv de expuneri din portofoliu („N”), calculat în conformitate cu articolul 259 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la data încheierii tranzacției.

(2) În cazul în care N este mai mic de 100, părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc un prag pentru numărul celor mai mari expuneri securitizate față de debitori individuali, calculat în conformitate cu alineatul (3).

^(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

Factorul declanșator cu caracter prospectiv apare atunci când, în orice moment, numărul celor mai mari expuneri securitizate față de debitori individuali, calculat în conformitate cu alineatul (3), scade sub pragul stabilit în conformitate cu primul paragraf.

(3) Pentru a determina numărul celor mai mari expuneri securitizate față de debitori individuali, astfel cum se menționează la alineatul (2), părțile la securitizare iau următoarele măsuri în următoarea ordine:

- (a) consolidează expunerile multiple față de același debitor și le tratează ca pe o singură expunere;
- (b) clasifică expunerile consolidate față de debitori individuali în funcție de cuantumul lor restant, în ordine descrescătoare;
- (c) însumează cuantumul restant ale expunerilor consolidate față de debitori individuali, începând cu cea mai mare expunere, în ordine descrescătoare;
- (d) însumarea menționată la litera (c) se oprește înainte ca însumarea următoarei expuneri să ducă la un total mai mare decât suma cuantumurilor restante ale tranșei protejate cu cel mai înalt rang și ale tranșelor subordonate acesteia.

(4) În cazul în care N este mai mare sau egal cu 100, părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc un prag pentru creșterea raportului corespunzător cuantumului restant al benzilor de risc de credit mai ridicat, astfel cum este stabilit în conformitate cu alineatul (8), împărțit la totalul cuantumurilor restante ale tuturor expunerilor securitizate („rata benzilor de risc de credit ridicat”), față de același raport la data încheierii tranzacției.

Factorul declanșator cu caracter prospectiv apare atunci când, în orice moment, se încalcă pragul stabilit în conformitate cu primul paragraf.

(5) Părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc în mod clar în documentele aferente tranzacției criteriile de încadrare a expunerilor în benzile de risc de credit.

În sensul primului paragraf, părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc, în contractul de protecție a creditului, diferențierea între benzile individuale de risc de credit pe baza următoarelor elemente:

- (a) clasele de rating menționate la articolul 170 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care inițiatorul aplică abordarea IRB în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3 din regulamentul respectiv pentru a determina cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit în cazul expunerilor securitizate față de societăți, cu excepția expunerilor provenind din finanțări specializate menționate la litera (b), față de instituții și față de administrații centrale și bănci centrale;
- (b) clasele de rating menționate la articolul 170 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care inițiatorul aplică abordarea IRB în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3 din regulamentul respectiv pentru a determina cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit în cazul expunerilor securitizate care sunt tratate drept expuneri provenind din finanțări specializate, pentru care se aplică metodele prevăzute la articolul 153 alineatul (5) din regulamentul menționat;
- (c) clasele de rating sau grupele de risc menționate la articolul 170 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care inițiatorul aplică abordarea IRB în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3 din regulamentul respectiv pentru a determina cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit în cazul expunerilor securitizate care sunt tratate drept expuneri de tip retail;
- (d) în toate celelalte cazuri, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil pe care îl aplică inițiatorul în situațiile sale financiare.

(6) Părțile la contractul de protecție a creditului încadrează următoarele expuneri din benzile de risc de credit stabilite în conformitate cu alineatul (5) în benzi de risc de credit mai ridicat:

- (a) toate expunerile în stare de nerambursare, astfel cum sunt menționate la articolul 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) toate expunerile față de un debitor aflat în dificultate;
- (c) toate celelalte expuneri care implică un risc de credit mai ridicat în conformitate cu contractul de protecție a creditului, altele decât cele menționate la literele (a) și (b).

Părțile la contractul de protecție a creditului exclud de la încadrarea menționată la primul paragraf toate expunerile care au făcut obiectul unui eveniment de credit în temeiul contractului de protecție a creditului și pentru care s-a efectuat o plată intermediară sau finală pentru protecția creditului care a redus cuantumul total al tranșei protejate și al celorlalte tranșe care sunt subordonate acesteia.

(7) În cazul în care expunerile securitizate includ mai mult de unul dintre grupurile de expuneri menționate la alineatul (5) literele (a)-(d), părțile la contractul de protecție a creditului încadrează expunerile în benzi de risc de credit mai ridicat pentru fiecare dintre aceste grupuri determinate în conformitate cu alineatul (5).

(8) În sensul alineatului (4), cuantumul restant al benzilor de risc de credit mai ridicat este suma cuantumurilor restante ale tuturor expunerilor securitizate încadrate în benzile de risc în conformitate cu alineatele (6) și (7).

Articolul 5

Criterii pentru stabilirea nivelului factorilor declanșatori menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402

Părțile la contractul de protecție a creditului stabilesc pragurile pentru factorii declanșatori legați de performanță menționați la articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402 la un nivel care să asigure îndeplinirea tuturor criteriilor următoare:

- (a) factorii declanșatori se activează înainte ca tranșele care oferă protecție a creditului să fi fost amortizate într-o asemenea măsură încât tranșele respective să nu poată absorbi pierderile semnificative care apar în ultima parte a perioadei de maturitate a tranzacției;
- (b) în ceea ce privește factorii declanșatori cu caracter retrospectiv, eficacitatea acestora a fost testată într-un scenariu de distribuție a pierderilor cu concentrarea pierderilor la sfârșitul perioadei;
- (c) în cazul în care inițiatorul aplică partea a treia titlul II capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a determina cerințele de fonduri proprii pentru expunerea sa la securitzare, atât calculul pierderilor preconizate pe durata de viață, cât și ipotezele de utilizat în scenariul de distribuție a pierderilor cu concentrarea pierderilor la sfârșitul perioadei trebuie să fie coerente cu cele utilizate pentru evaluarea transferului semnificativ și corespunzător al riscului în temeiul articolului 245 din regulamentul respectiv.

Articolul 6

Securitizări STS înscrise în bilanț în curs care prevăd o ordine de prioritate nesecvențială a plăților

Pentru securitizările STS înscrise în bilanț care prevăd o ordine de prioritate nesecvențială a plăților și factori declanșatori legați de performanță în conformitate cu articolul 26c alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402 și care au fost notificate Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul respectiv înainte de 11 aprilie 2024, inițiatorii și SSPE pot să utilizeze în continuare, fără a se conforma cerințelor prevăzute la articolele 1-5 din prezentul regulament, denumirea securitzare „STS” sau „simplă, transparentă și standardizată” sau o denumire care face referire în mod direct sau indirect la acești termeni, cu condiția ca securitizările respective să respecte articolul 18 din regulamentul menționat.

*Articolul 7***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 2023.

Pentru Comisie

Președinta

Ursula VON DER LEYEN
